

Література

1. *Scrivener J.* Learning Teaching, Heinemann, 1994, Oxford R. Language Learning Strategies, Heinle and Heinle, 1990.
2. *Шукин А. Н.* Обучение иностранным языкам: теория и практика: Учебное пособие. — М.: Филоматис, 2004.
3. *Пассов Е. И.* Основы коммуникативной методики обучения иноязычному обучению. — М.: Русский язык, 1989.
4. *Глибовець А. М., Капустіна О. В.* Мобільна освіта та вивчення іноземних мов // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Інтерактивні методи і мультимедіа в навчанні іноземних мов», Київ, 14 листопада 2008 рік. Дипломатична Академія України. — К., 2009. — С. 95—99.

Капуш А. В., канд. філол. наук, доц.,
кафедра німецької мови

ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ АУТОНОМНОГО НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У контексті особистісно-орієнтованого підходу до викладання іноземних мов у сучасній теорії та практиці виділяється концепція автономії студента та автономного навчання. Головна ідея даної концепції заключається в тому, що досягнення автономії означає бажання і здатність студента взяти на себе управління своєю навчальною діяльністю під час оволодіння іноземною мовою: студент сам вирішує, що і як він хоче вивчати, і бере на себе відповідальність за прийняті рішення та їх виконання. Розвиток автономії студента під час вивчення іноземної мови є найважливішою освітньою метою сучасних програм з іноземних мов, а рівень автономії у процесі вивчення іноземної мови розглядається як обов'язковий критерій рівня володіння нею. Ключовими положеннями концепції автономного навчання є: самостійність та власна відповідальність студентів під час усіх процесів обробки інформації та навчання; розуміння навчання як активного процесу; соціальна взаємодія між особами, що навчаються; розробка власних стратегій навчання та здатність давати оцінку власного навчального процесу. Врахування аспекту автономності — це є спроба слідувати природнім особливостям людини у процесі навчання, звільнити студентів від можливого стресу та психологіч-

ного тиску, допомогти їм повірити у власну здатність навчатися та оволодіти іноземною мовою, сформувати у них активний і креативний підхід до навчання. Адже досвід роботи показує, що відносно небагато студентів навчаються дійсно активно, виявляючи ініціативу у плануванні та здійсненні власної навчальної діяльності. Більшість навчається, слідує інструкціям і виконуючи лише види роботи, приписані їм викладачами та підручниками.

Процес засвоєння нового, як відомо, є особливо ефективним, коли активізуються різні органи відчуттів і пов'язані з ними канали надходження інформації (слуху, зору, дотику) та створюється комплексний підхід до предмету вивчення. Студенти повинні навчитися знаходити прийнятні для них індивідуальні прийоми та стратегії навчання, а завданням викладача є допомогти їм у цьому пошуку. Для того, щоб виробити свій індивідуальний стиль навчання, студентам потрібно навчитися аналізувати власний навчальний процес, напр., запропонувати їм проаналізувати свій попередній досвід вивчення іноземної мови, пригадати негативні та позитивні моменти, вибрати найголовніші аспекти, напр., що було мотивацією у процесі навчання, подумати, чи змінилося щось у цьому питанні, що б вони хотіли покращити у своєму навчанні, якої мети хотіли б досягти тощо.

Індивідуалізація навчання та формування особистісно-орієнтованого підходу до вивчення іноземної мови на основі використання принципів автономного навчання або «вміння вчитися самостійно» є особливо актуальними для викладання мови у неспеціальних вищих навчальних закладах, оскільки дозволяють значною мірою оптимізувати роботу в групах з великою кількістю студентів і в групах з неоднаковим рівнем підготовки.

Кирилюк Н. В., асистент
кафедри міжнародної економіки

ЕЛЕМЕНТИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПАТРІОТИЗМУ У СТУДЕНТІВ

Згідно із колективним договором між адміністрацією та трудовим колективом Державного вищого навчального закладу «Київський національний економічний університет імені Вадима